

trøs Administrationen, og vi forudsætte i denne Henseende en fuldstændig loyal Gjennemførelse af Loven, som vi ikke have nogen Grund til at tvivle om; men vi maa i den Henseende søie til, at der gives adskillige Bestemmelser i Loven, som ikke tillade nogen Fortolkning, Bestemmelser, som ere udtrykte i en saadan Form, at Tvivlen er ubelabt. Jeg skal saaledes blandt disse nævne, at det udtryffeligt siges i Loven, at den tidligere paabudte Indfødselse af Reserverbataillonerne bortfalder. Denne Bestemmelse vil utvivlsomt træde i Kraft samtidig med, at Loven som saadan træder i Kraft, og som Følge deraf er det Forslagsstillernes Opfattelse, at Reserven allerede i dette Øfteraar ikke vil kunne indtælde sit Mandskab til Dølse. Ligeledes er det udtalt positivt i Loven, at de fortsatte Øvelser indskrænkes til 30 Dage. Naar denne Lov er traadt i Kraft, vil altsaa Deir- eller Kantonnementssamlingen — hvilket det nu til næste Aar vil blive — ikke kunne strækkes ud over 30 Dage. Jeg nævner saadanne enkelte Punkter, som for vor Betragtning ere Hovedpunkter, og hvorom der efter Forslagsstillernes Opfattelse ikke kan være Tvivl, men vi erkjende — jeg gjentager det —, at der forøvrigt vil blive en stor Række Detailler, som nødvendigvis maa betros en loyal Udførelse af Loven. Jeg skal søie til, at dette ikke er særlig betegnende for dette Lovforslag fremfor andre; det vilde have været Tilfældet ved en hvilken som helst Hærsordning, som endelig udgik her fra Thinget.

Der foreligger til Behandling idag en stor Samling af Vædringsforslag fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg kunde jo afvente hans Motivering af disse, men vil dog forudstille et Par Bemærkninger. Jeg vil imidlertid strax sige, at disse Forslag foreligge paa et saa sent Tidspunkt, at det ærede Medlem vist neppe engang egentlig har ventet, at man her i Thinget vilde kunne sætte sig ind i dem. Forsaavidt er det jo ogsaa tilfredsstillende, at vi haabe, at Rigsdagssamlingen snart vil blive sluttet, saa at vi kunne faae rigtig Tid til at studere disse Vædringsforslag, og det skal ogsaa være mig en Fornøjelse at anvende en Del Tid dertil, skjøndt jeg tror, at der vil kræves en ikke ringe Tid til fuldstændig at sætte sig ind i dette Arbeide. Det er med fuld Anerkjendelse af det ærede Medlems uhyre Arbeidskraft, at vi have set dette fremkomne paa dette Tidspunkt paa Thingets Bord, saa meget mere, som det jo er

siensynligt, at hele Arbeidet fra det ærede Medlems Synspunkt kun har formel Interesse; han har ønsket at ville stille Sagen klar overfor Thingets Medlemmer. Jeg tror ikke ganske, at Thingets ærede Medlemmer ere i den Henseende fuldstændig paa det Nene med, at Sagen er bleven klar ved disse Forslag. Jeg skal indrømme, at det har krævet for mig nogen Tid til overhøvedet at faae nogen som helst Opfattelse af, hvad det egentlig gaar ud paa, og jeg tror, at andre ærede Medlemmer have været endnu værre stillede end jeg, som dog noget har fulgt temmelig nøie med disse Forhandlinger. — Jeg har imidlertid opfattet Forslagene saaledes, at det er to Rækker af Vædringer, som i sit endelige, reelle Resultat skal komme ud paa det Samme, nemlig dels det ærede Medlems eget Forslag fra 3die Behandling her i Folkethinget, hvortil er knyttet Realiteten af det Forslag, hvorfor jeg fører Ordet, dels i anden Række det Forslag, som er vedtaget af Landstinget med Tilføjning af Realiteterne i de samme Vædringer, saa at det altsaa kun skulde være 2 Former for den samme Række og en Fremstilling for Thinget af, at den, som helst ønskede den ene Form, kunde faae den, og hvem der helst vilde have den anden, kunde faae den. Denne Interesse har jeg ikke ganske kunnet forstaa, men derimod kunde jeg muligens lægge en anden Interesse ind i dette Arbeide, det var den muligen i dette Forslag at kunne paapege, at det Forslag, som fra vor Side er fremlagt paa Thingets Bord, kun afveg meget lidt i Menmaal fra Landstingets Forslag. Jeg vil sige, at dette at anlægge Menmaal paa den Slags Ting laar ikke rigtig til; men selv om man vil anvende dette Menmaal, kan jeg ikke sige Andet, end at ogsaa i den Henseende kan jeg i en vis Grad være tilfredsstillet; thi Antallet af de Vædringer, som ere stillede til Landstingets Forslag for at tilveiebringe i Realiteten det samme som vort, er noget nær det samme som Antallet af de Vædringer, som maa stilles for at bringe det ærede Medlems Forslag i Overensstemmelse med vort, saa, maalt i Menmaal, kommer det omtrent ud paa Et, men jeg vil unegtelig tilstaa, at jeg føler mig ikke overbevist, selv om der indrykkes nok saa store Bunker af Forslag, thi det er jo ikke det, hvormeget der er trykket, og hvor meget der er sagt, som kommer til at afgjøre Sagen. Jeg maa dog imidlertid søie til, at jeg forstaaar helt vel, at det har været det ærede Medlem meget svært at tvinge sin Pen